

Preisz György A Duna Sport Klub Bálján

Ez egy bál, amit a Duna Sport Klub rendezett 1933-ban. Én balról az ötödik vagyok. A nyitópárok között voltam én is. 15 éves koromban volt egy Duna Sport Klub (DSC) nevű zsidó egyesület, ez állt három nagy szakosztályból: tenisz, asztalitenisz és turisztika. Mind a hármat szerettem. Tavasztól őszig itt voltunk a klubban. Vége volt a sulinak, hazamentünk, megcsináltuk gyorsan a leckét, s már mentünk is teniszezni vagy dumálni, römizni vagy mit tudom én. Itt éltük az életünket. Itt is 90 százalékban zsidók voltak. Zsidó élet nem volt, csak az, hogy sportoltunk és csináltuk a DSC bálakat. Az iskolában minden évben volt bál, és a szervezőknek nem kellett órára menni. Olyan jól kitanultam a bálszervezést, hogy a DSC minden bálját én szerveztem. Hétvégeken volt DSC, és volt kirándulás is. 1943-ban volt az, hogy zsidók már nem látogathatták a menedékházakat. Kért a barátom 6 főre engedélyt, mert engedéllyel lehetett már csak menni. Olyan romantikus dolog volt, hogy hatan voltunk fiúk, elmentünk, a faluban megkaptuk a kulcsokat - gyönyörűen berendezett menedékház volt, a konyhában evőeszköz, minden volt. Találtunk mindenféle egyenruhákat meg rangjeleket és rendező-karszalagot és ügyeletes-karszalagot, fölveltük mind a hatan, és másnap jöttek a turisták, és leigazoltattuk mindegyiket, hogy nem zsidók-e. Hülyére röhögtük magunkat.